

VOJNA

Z napadom ZDA in zaveznikov na Irak je na zemeljski obli spet zaditujala odprta vojna.

Navadno se človek ob izbruhu vojne vpraša, če je upravičena, kakšni so resnični vzroki in kakšne bodo posledice. Ena od značilnosti te vojne je, da odgovori na gornja vprašanja niso enostavni.

Splošno pravilo je, da je preventivna vojna nemoralna. In vojna, ki jo je začel ameriški predsednik Bush je vsekakor preventivna. ZDA niso bile napadene in nihče ni mogel dokazati neposredne povezanosti Iraka s terorističnim atentatom 11. septembra na newyorški stolpnici. Sicer pa je bila vojna v Afganistanu že močan odgovor na rovarjenje Al Khaede. Res so Združeni narodi zahtevali razorožitev Iraka že takoj po puščavski vojni leta 1991 in da je bil to eden pogojev za sklenitev premirja, drži tudi, da iraški kriminalni diktator Saddam Hussein teh pogojev ni izpolnil in se zanje ni dosti zmenil. Vendar, ali ne bi bila prav zato naloga ZN in ne le ZDA, da uveljavi svojo zahtevo, če treba, s silo?

S tem, ko so ZDA pričele vojno mimo Združenih narodov (ZN) so storile usoden korak, ki utegne biti po svojih posledicah veliko pomembnejši od samega izida vojaških operacij, o katerem malokdo dvomi. Labko bi rekli, da so bili ZN in njihov Varnostni svet prva žrtev te vojne. To ne pomeni, da bo te ustanove konec, marveč da bo treba ponovno določiti njihovo vlogo, ki bo znatno manjša kot doslej. Če si namreč ZDA, kot edina velesila današnjega sveta lahko privoščijo vojno mimo ZN, sme v prihodnje storiti to vsak, kdor more. Sicer šibka, a vendarle formalna svetovna demokracija, ki je imela svoj vidni organ v palači ZN v New Yorku, je odslej brez pomena in moči, kadar se bo še odločalo o vojni in miru. Njeno mesto so zasedle ZDA kot sila, ki sama odloča o tem, kaj je razlog za oborožen poseg in kaj ni.

Napad na Bagdad, ki so ga lahko opazovali po TV vsi prebivalci planeta, je bil namenjen toliko ublavljanju iraških generalov kot nasprotnikov ZDA po svetu. Ni dopuščal dvoma, da ima ameriška velesila tako vojaško premoč, da še dolgo ne bo nikomur kazalo spuščati se z njo v odprto vojno. Dala pa je s tem razloge tudi svojim sovražnikom, ki jih ni malo, da bodo v konfliktu z njo skušali segati po drugačnih, ne tradicionalnih načinih nasilja.

Zagovorniki vojaškega posega v Irak utemeljujejo ta korak rekoč, da je bila v starih časih preventivna vojna sicer lahko nemoralna, da pa zabteva boj z mednarodnim terorizmom nove metode, od katerih ena naj bi bila nasilna razorožitev ali uničenje vlade, ki podpira teroriste. Morda utegnejo biti nekatere države v tem pogledu odslej bolj previdne, a nasilja s tem ne bo konec in bati se je, da tudi ne preventivnih napadov. Odslej si ZDA pridržujejo pravico razsojanja o upravičeni in neupravičeni uporabi sile. S tem pa si velika ameriška demokracija prisoja pravice, ki jih sama po sebi nima in kakršne so si v zgodovini lastili imperiji.

Vprašanje, ki se pojavlja, je: kakšno vlogo bo imela odslej NATO? Omembe vredno je, da ZDA te vojne niso mogle pričeti v okviru NATO, ker se je del držav članic takemu koraku uprl. Tega seveda niso storile iz kakih načelnih razlogov. Kakor ZDA, ki so izločile milijarde v vojno in upajo, da bo to zanje inverzija in ne strošek, si tudi Francija in Nemčija obetata od svoje mi-

rovne politike gospodarsko korist. Delno nasprotje gospodarskih interesov kaže po eni strani na razpoko v strategiji evropskih držav, po drugi pa, da utegne NATO obraniti svojo identiteto in opravljati pomembno nalogo moderatorja v družbi gospodarsko razvitih držav. V tem primeru je za Slovenijo včlanjenje v NATO toliko bolj potrebno.

Razlika sil je v tej vojni tako velika, da ta ne more trajati dolgo. Njene posledice pa utegnejo biti dolge in težko predvidljive. Po zmagi nad Husseinom bodo morale ZDA Irak za daljšo dobo zasesti, poskrbeti za obnovo tamkajšnjih političnih institucij pa tudi za nadaljnje sožitje etnij, ki bodo, proste Saddamovega terorja, skušale spet uveljaviti svoje zahteve. Ta naloga ne bo labka. Med ZDA in islamskim svetom obstaja namreč civilizacijski prepad, ki se je s to vojno še poglobil. Obstaja nevarnost, da se ob iraškem porazu okrepi islamski fundamentalizem, ki je le najvidnejši izraz konflikta, kateri ne pozna meja in labko prizadene velik del sveta. V tem primeru se vojno stanje ne bo nehalo z vojaško zmago nad Husseinom in se bo nadaljevalo v obliki terorizma.

Malokdaj je kak pričetek vojne zbudil tako močno nasprotovanje kot ta. Milijoni so po vsem svetu protestirali proti vojni, a protestniki, ki so sestavljali množico, so imeli pri tem različne nagibe. Eni, ki jih ni bilo veliko, so hoteli, da krvoločnega iraškega diktatorja razorožijo Združeni narodi in ne ZDA. Drugi so izražali svoj upravičen odpor do prelivanja krvi, veliki del pa je manifestiral proti vojni iz navišnega prepričanja, da pomeni odsotnost oborožene sile že mir. Med njimi so bili, na primer, tudi načelni nasprotniki policije in vojakov, ki ne pomislijo, da nas ti kljub svojim pomanjkljivostim branijo pred nasiljem kriminala. Med 'mirovniki' pa so bili tudi tradicionalni sovražniki ZDA. Nekaj jih je med temi iz zavisti, velik del pa je nekdanjih levičarjev, ki ne morejo odpustiti ZDA, da so v mrzli vojni premagale Sovjetsko zvezo in s tem onemogočile svetovni levičari prevzem oblasti. Čeprav so bili nagibi različni, tega na zunaj ni bilo mogoče razvideti in nevarnost je, da se iz takega protiameriškega razpoloženja okrepijo skupine, ki bodo bote ali nebote podpirale teroriste v anarhičnih spopadih prihodnosti.

Če smo rekli, da se je 11. septembra 2001 s terorističnim napadom na ZDA pričelo novo tisočletje, lahko rečemo, da se je z ameriškim napadom na Irak začelo novo 'urejanje' sveta. Vse kaže, da je obdobja, ki se je začelo po drugi svetovni vojni z zmago zaveznikov in z ustanovitvijo ZN - konec.

-žar

Protivojni protesti v Ljubljani

Nasprotniki vojne v Iraku so se v Ljubljani 21. marca znova zbrali pred ameriškim veleposlaništvom in v znamenje miru prižigali sveče. Popoldne se je skupina mirovnikov odpravila po ljubljanskih ulicah, presenetili policiste in vdrli v stavbo nasproti parlamenta, kjer so tudi nekatera veleposlaništva. Pot so nadaljevali mimo parlamenta, čez Kongresni trg, do mestne hiše.

Skupina protestnikov, oblečenih v bele kombinezone z rdečimi madeži, ki ponazarjajo kri, se je od časa do časa ulegla na cesto in tako pozivala k miru.

Velika večina za pristop v EZ in NATO

Slovenija naj postane članica tako Evropske zveze kot tudi zveze NATO, so na nedeljskih referendurnih prepričljivo odločili slovenski volivke in volivci. Za vstop v EZ je po sicer neuradnih in delnih izidih ob več kot 60-odstotni volilni udeležbi glasovalo skoraj 90 odstotkov volivcev, za vstop v NATO pa ob prav tolikšni udeležbi dobrih 66 odstotkov. Volivke in volivci so tako potrdili dva v zadnjem desetletju prednostna cilja slovenske zunanje politike, Slovenija pa naj bi članica obeh povezav postala maja prihodnje leto.

Uradni izidi obeh referendumov bodo znani 1. aprila, že v ponedeljek zvečer, 24. marca, pa bo Republiška volilna komisija razglasila delni uradni izid. Do petka, 28. marca, mora namreč počakati še na glasovnice, ki bodo prispele po pošti iz tujine.

Po zadnjih neuradnih delnih izidih je za vstop Slovenije v EZ glasovalo 89,60 odstotka oziroma 853.495, proti pa 10,40 odstotka oziroma 99.015 volivk in volivcev. Neveljavnih je bilo 4730 glasovnic. To so podatki iz 98,52 odstotka vseh volišč, na katerih so prešteli 98,98 odstotka (957.240) glasovnic.

Za vključitev Slovenije v Severnoatlantsko zaveznitvo je glasovalo 66,02 odstotka oziroma 626.051, proti pa 33,98 odstotka oziroma 322.229 volivk in volivcev. Neveljavnih je bilo 8922 glasovnic. Tudi ti podatki se nanašajo na 98,52 odstotka vseh volišč, na katerih so prešteli 99,07 odstotka (957.202) glasovnic.

Poudariti velja, da je izid obeh referendumov za državni zbor zavezujoč in nepovnljiv.

Kot je znano, je državni zbor najprej konec januarja razpisal posvetovalna referenduma o vstopu v EZ in zvezo NATO, z ustavnim zakonom pa nato spremenil njuno pravno naravo. Referenduma sta tako,

kot že omenjeno, zavezujoča in (ob ratifikaciji mednarodne pogodbe) neponovljiva. V nadaljnjih postopkih vstopanja v EZ bo Slovenija 16. aprila v Atenah podpisala pristopno pogodbo, ki jo morajo zatem še ratificirati parlamenti vseh sedanjih in tudi prihodnjih članic zveze. Pristopnice - poleg Slovenije so to še Češka, Madžarska, Poljska, Slovaška, Estonija, Latvija, Litva, Ciper in Malta - naj bi članice razširjene zveze postale s 1. majem 2004.

Maja prihodnje leto naj bi nove članice medse sprejela tudi zveza NATO. Zaveznitvo bo sicer že 26. marca podpisalo pristopne protokole o vstopu novih članic - poleg Slovenije so to še Slovaška, Estonija, Litva, Latvija, Romunija in Bolgarija. Zunanji minister Dimitrij Rupel bo na podlagi referendumske odločitve po napovedih že v ponedeljek, 24. marca, generalnemu sekretarju zveze NATO Georgeu Robertsonu poslal pismo, v katerem bo Slovenija uradno izrazila željo za pristop k Severnoatlantski pogodbi. Slovenska vlada bo pismo zvezi NATO poslala na podlagi začasnih uradnih izidov, ki jih bo dan po referendumu objavila Republiška volilna komisija (RVK).

Po podpisu pristopnih protokolov bo sledila njihova ratifikacija v parlamentih vseh 19 članic in v parlamentih prihodnjih članic, nove države pa naj bi v Severnoatlantsko zvezo vstopile na prihodnjem vrhu zaveznitva, predvidoma maja 2004.

Slovenski premier Anton Rop je poudaril, da je podpora vstopu v NATO presejala pričakovanja, medtem ko je zunanji minister Dimitrij Rupel odločitev označil za „zgodovinsko“. Po besedah predsednika

Nad. na 4. str.

Referendum v Argentini

Istega dne kot v Sloveniji, 23. marca, je potekal tudi referendum med Slovenci po svetu. Naj navedemo rezultate, ki nam jih je nudila volilna komisija na veleposlaništvu Republike Slovenije v Buenos Airesu.

Predsednica komisije dr. Marjana Poznič Mazieres nam je dala naslednje podatke:

515 volilcev je osebno volilo na volišču.

137 jih je oddalo na veleposlaništvu po pošti, skupaj torej 652 volivcev.

Ta številka je manjša

kot na zadnjih volitvah, a za referendum je še vedno visoka.

Slovenski državljani so bili vprašani za dva odgovora, ali so za ali proti vstopu Slovenije v Evropsko zvezo in za ali proti vstopu v NATO.

Odgovori:

Evropska skupnost:

642 (98,5%) ZA

3 PROTI

6 neveljavnih

1 ni oddal glasovnice

NATO

596 (91,4%) ZA

46 PROTI

9 neveljavnih

1 ni oddal glasovnice

Glede na slovensko povprečje je za pristop v obeh primerih glasovalo večina volilcev, praktično vsi za vstop v EZ, izredno visoko število pa tudi za vstop v NATO.

Seveda pa bi morali všteti še tiste glasove, ki so jih državljani poslali direktno po pošti volilni komisiji v Ljubljano, ki bo na te glasove čakala do tega petka.

Dobili pa smo pritožbe iz notranosti Argentine, da je veliko Slovencev dobilo glasovnice po 11 dneh pošte šele v soboto, in da jih ni bilo mogoče poslati overovljene na veleposlaništvo v Buenos Airesu. Nekateri pa jih sploh niso dobili.

GLEJ...

ZA ZGODOVINO:
FRANC ZOREC 2

TILKA KUNČIČ -
90-LETNICA 3

SEMINAR ZA UČITELJE
V SLOVENIJI 3

SLOVENSKE NARODNE JEDI:
RIBE V POSTU 4

ZA ZGODOVINO

V boju za svobodo

FRANC ZOREC - KOCELJ

V začetku leta 1943 se je ustanovila enota jugoslovanske vojske v Sloveniji pod vodstvom majorja Novaka v medsebojnem sodelovanju vseh demokratskih političnih strank in s podporo Vaških straž. Z njo niso sodelovali komunisti, ki so tej ilegalni skupini nasprotovali, jo preganjali, izdajali podatke o njej okupatorju in pobijali narodno zavedne ljudi. Namen te skupine, katere član sem bil, je bila ilegalna pomoč zahodnim zaveznikom. Ne vem, na kak način so bili naši povezani z zavezniki pred 17. marcem 1943 opolnoči, od takrat naprej pa lahko pričam. Mislim, da bi morali dogodke omenjenega dne ohraniti v spominu, pa tudi bolje poznati. To je dan žrtve, ljubezni, odpovedi, junaštva, tveganja za narod in za svobodo slovenske Primorske.

Tisti dan se je gibala naša ilegalna skupina okrog Svetih Treh Kraljev. Župnik Ramšak in vodja postojanke Vaških straž sta nas lepo sprejela in nam dala jesti. Proti večeru pa so postajali malo nezaupni in so tiščali glave skupaj, morda ker niso vedeli, s kakšnim namenom smo tam. Naenkrat smo morali na pot. Z nami so šli župnik Ramšak, g. Malovrh, naš kurat, ki je malo prej prišel iz Ljubljane, ter predstavnik Slovenske legije iz Sv. Treh Kraljev. Odšli smo v smeri proti Lavrovcu. Pri nekem kozolcu, kjer se je sušila prapot za steljo, smo se ustavili. Dobili smo ukaz, naj vsak od nas zagrabijo iz kozolca dober kup praproti, in šli takoj naprej.

Prišli smo na jaso blizu majhnega gozdička, tik roba, kjer je bila najvišja točka. Tam so nas vse brez izjeme postrojili. Zdravnik odreda dr. Lavrič, z ilegalnim imenom dr. Logar, je stopil pred nas na neko višje mesto. Imel je križ, na katerega smo morali do zadnjega vsi ponovno priseči, da bomo molčali o tej akciji za ceno svojega življenja. Po prisegi so nam šele povedali, za kaj gre.

Večji del naše ojačene skupine so poslali proti meji, ki je tam blizu delila ozemlje, ki so ga imeli zasedenega Nemci na eni in Italijani na drugi strani. Trojko, v kateri sem bil tudi jaz, pa so postavili k neki smreki nad Račenim jezerom, nekaj drugih trojk pa v smer proti Smrečju. Na jasi pa smo medtem napravili z našimi

snopi suhe praproti tri manjše grmade. Na sredo teh treh grmad je stopil dr. Lavrič z baterijo za svetlobne znake.

Od daleč smo zaslišali v zraku brnenje motorjev. Ali se bliža pravi avion? Je morda nemški? Ali italijanski? Na srečo je bilo zavezniško letalo, ki smo ga čakali. Hitro smo prižgali tri ognje. Na sredi je dr. Lavrič - dr. Logar, oddajal morsejeve znake. Ne spomnim se, katere črke so bile, čeprav sva se pred petimi leti o tem pogovarjala. Mislim, da je avion odgovarjal z znaki R in M. Trikrat nas je obkrožil, ko smo nenadoma zagledali v zraku tri padala. Na njih je bila potrebna oprema. Naj poudarim: to je bil prvi zavezniški avion, ki je priletel tiste čase v Srednjo Evropo. Vozil ga je neki Novozelanec. Naredil je še en krog in spet odvrget tri padala s padalci. Prvi je pristal, gledano proti Ljubljani, kakih 100 m od naših ognjev. Tisti hip smo ga krstili za Adama in je za nas še do danes Adam. Bil je Vencelj Ferjančič, ki živi zdaj v Argentini. Drugi se je ujel na vrh neke smreke. Kdo je? Naperim puško in zakličem: „Si Anglež?“ Potem se spomnim, da Angleži ne govorijo po naše. Pa se oglasi padalec: „Ne, sem Slovenec!“ Hitro sem zaklopil puško, med tem pa se je padalo že toliko raztegnilo, da sem ga dosegel in potegnili za noge. Potem smo ga vsi trije člani naše trojke potegnili in mu odpeli zaponko padala. Prijel se je za mojo glavo, jaz pa sem ga zgrabil pod pazduho, spustil na tla in obrnil. On pa se posmeje, da sem mu videl zlate zobe. Natanko ga pogledam: „Kaj Tone, si ti?“ On pa v smehu: „Franci, kaj pa ti tu delaš?“ Bil je Tone Božnar iz naše vasi. Našla sva se dva vaščana. Tretji padalec, Kolar, ki smo mu rekli Črtomir, je pristal precej nižje in k sreči ni padel v jezero, a zelo blizu.

Ni moj namen opisati dogodivščino. Rad bi poudaril pomen tega dogodka. Duša našega naroda je bila takrat vsa za osvoboditev od okupatorjev in za samostojnost. Le nekatere je katekizem Berdjajeva prevzgojil v mednarodne brez moralne koristilovce. Tem ni bilo za narod. Njihov cilj je bil svetovni komunizem v službi Sovjetske zveze, neglede na sredstva.

Upam si reči, da so bili ti prvi padalci heroji, ki so bili pripravljeni

žrtvovati vse za svoj narod. Ko so odhajali, so jim rekli: naj ne jemljejo denarja za plačilo in da naj bo vse za osvoboditev Primorske. Po vojni jim novi oblastniki tega niso priznali in nanje pozabljajo vse do danes. Podobno kot nekdanji režim še vedno hinavsko obračajo in zavijajo oči, da ne bi videli, kako je bilo pri nas v resnici, in se tako skrili pred zgodovino.

Pa tudi tiste, ki nismo bili padalci in smo jim pomagali, ali niso tudi nas okupatorji preganjali? Nekaj dni po opisanem dogodku so Nemci udarili na italijansko stran zasedenega ozemlja in so vse preiskali. Na čudovit način se je eden od padalcev rešil.

Od tega dogodka je minilo 60 let. Ob tej priložnosti z velikim ponosom ponovno analiziram te dogodke.

Nekako štiri mesece po pristanku padalcev smo bili v Krimskih gozdovih. Dva italijanska aviona sta nas obstreljevala. Po napadu mi reče prijatelj Tone: „Ti, Kocelj (to je bilo moje ime v ilegali), nekaj se bo zgodilo. Dobil sem iz Kaira čudno sporočilo: -V kratkem boste doživeli uspehe svojega dela.- Ne vem, kaj bo.“ Res so bile takrat vse železnice pod našim nadzorom, vsi vagoni so bili registrirani in podatki poslani po radiu v Kairo. Ko so zavezniki ugotovili, da so rafinerije v Speziji in Livornu polne, so jih s tristo bombniki razbili in požgali. Čez nekaj mesecev je Italija kapitulirala. Pri tem niso sodelovali komunistični partizani, temveč prav slovenski patrioti. Šef ljubljanske železniške postaje Goldmajer, ki nam je dajal poročila o vsem železniškem prometu, je umrl kot begunec v Argentini, medtem ko so se z njegovimi zaslugami povelečevali doma njegovi politični nasprotniki in tako dodajali svojim zločinom laž, ki še traja. A tudi to bo nekoč razčiščeno. Takrat bodo lahko vsi videli, kdo je bil v resnici kolaboracionist z okupatorjem. To lahko trdim, ker sem bil leto dni kasneje skrivaj prisoten pri pogajanjih med partizani in Nemci v Idriji. V zameno za hrano in municijo so se domenili, da partizani Nemcev ne bodo napadali. Ker sem bil takrat prisoten in sem to slišal na lastna ušesa, tega ne morejo tajiti.

Zgodovino lahko obračajo in oblikujejo po svoje, a dejstev ne morejo spremeniti.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Kot po vsem svetu, tudi v Argentini gromovito odmeva vojna v Iraku in zavzema središče ljudske pozornosti. Zato domača politika ostaja v ozadju.

Gospodarske posledice. Resna skrb vlade je, kako bo z vojno v Iraku. Če se bojno stanje kaj preveč podaljša, ne bo dobro za našo državo. Argentina namreč na arabsko področje izvažata velike količine zlasti poljskih pridelkov, ki so trenutno temelj vsaj delnegaboljšanja gospodarskega stanja. Po drugi strani pa je vlada jasno zavzela stališče proti vojni. Ob tem se gospodarski in politični krogi boje, da bodo ZDA po končani vojni v sklopu humanitarne pomoči in obnove Iraka v trgovini z njim izrinila države, ki se niso opredelile ali dovolj navdušeno izrazile za vojno proti Sadamu Husseinu.

Politične posledice. Iraška vojna po odmeva tudi na političnem polju in v sklopu volilne kampanje. Večina kandidatov se je jasno izrazila za mir in proti vojni. Najbolj vidna izjema je bivši predsednik Menem, ki je že za časa prve iraške vojne državo strumno postavil ob ZDA. Tedaj je Argentina v zaliv poslala tudi eno izmed bojnih ladij, ki se je udeležila blokade. Sedaj, kot kandidat, se je Menem tudi odločno izrekel za Busha in za vojno. To pa ni najbolj po godu njegovim svetovalcem. V javnosti, ki je množično za mir in proti vojni, mu to lahko odnese marsikateri glas, ne toliko v nižjih slojih, kot v zelo prizadetem srednjem sloju, kamor Menem obrača oči v tem končnem mesecu volilne kampanje. Zato je bivši predsednik že nekoliko omilil svoj belicistični nastop.

Malo na bolje? Volilna kampanja se razvija v stanju, kjer se vsaj v gospodarskem oziru obrača nekoliko na boljše. Industrijsko delovanje doživlja rahel porast na nekaterih področjih, izvoz ne pojenja in celo lahko zaznamo nekatere pojave okrepitve uvoza, kar vsekakor govori o stabilnejšem stanju. Dolar je dosegel najnižjo stopnjo v zadnjih mesecih in v letošnjem letu padel kar za 10%. To sicer vladi ni najbolj po godu, ker je okrnjena pri davkih in izvoz; je pa gotovo znak bolj urejenega gospodarstva. Za tiste, ki so govorili o dolarju po 8 pesov, sedanji trije na dolar zgovorno kažejo, da se domača ekonomija poslavlja od intenzivne nege. Seveda mnogi svarijo pred prevelikim optimizmom. Organizem še daleč ni zdrav in pred nami je še dolga doba okrevanja - če bodo zdravnik vestno in sposobno pazili na bolnika in ne bo večjih zunanjih pretresov. Drug pozitiven znak je, da bo vlada v kratkem odpravila (prevzela) vrsto provin-

cijskih bonov, vključno pa tacon. To bo pomenilo zboljšanje položaja zlasti po najbolj prizadetih provincih.

Prazne obljube. Nahajamo se dober mesec pred volitvami. Kampanja se s pospešeno silo nadaljuje. Vsi kandidati si prizadevajo, da bi prepričali narod o svojih najboljših sposobnostih. Kakšen lep svet bi nas čakal, če bi bilo vse res! Vsi obljublajo povišanje plač, obilo dela in stvarno socialno skrbstvo, pa še povečanje varnosti. Nihče pa dejansko ne pove, kako bo to izpeljal v državi, ki je zadolžena do las, kjer je parlament atomiziran in notranje sprt in kjer sta korupcija in neresnost močno razpaseni.

Težki kalibri. Druga varianta volilne kampanje pa je napad na nasprotnike. To je sploh najbolj priljubljen šport argentinskih politikov. In v tem ni eden boljši od drugega. Menem predvsem napada Kirchnerja, ki je uradni kandidat. Še bolj pa napada predsednika Duhaldeja, ki sploh ni kandidat. Kirchner napada Menema in se dela, kot da se ta in Saá ne potegujeta za iste peronistične glasove kot on. Rodríguez Saá pa udarja v enaki meri po obeh in skuša prepričati volilce, da je on najbolj pravoveren peronistični kandidat. Elisa Carrió tudi napada predvsem Menema, ker smatra, da si bo tako še najbolj pridobila glasove levice. Lopez Murphy pa si je prav tako izbral za tarčo bivšega predsednika, ker ve, da zavzemata podobne ekonomske položaje, in hoče, da bi bila razlika med obema čim bolj vidna. Eni in drugi pa uporabljajo kano ne (in besede) težkega kalibra, ob čemer je bodoče razmerje med enimi in drugimi vedno bolj problematično. Kako bo možno prepotrebno sodelovanje po volitvah, ko bo pa zamera gotovo nepremostljiva?

Barrionuevo. Njegova usoda visi na nitki. Sodišča mu drugo za drugim zapirajo pot do guvernerske kandidature, v senatni komisiji za ustavne zadeve pa predlagajo njegov izgon iz senata. Vendar bo do izгона težko prišlo. Potrebna je dvotretjinska večina glasov vseh senatorjev, vlada pa noče izgnati moža, ki je v težkih notranjih bojih (doslej) zvest predsednikov zaveznik.

Zanimiv pojav. Le kot neko posebnost omenimo, da imajo po provincih probleme z delovno silo. Gre predvsem za sezonska kmetijska dela, kjer je potrebno ročno nabiranje (česen, olive...). Pravijo, da so krivi socialni plani. Kdo bo še delal od sonca do sonca, ko razlika ni velika, ljudje pa se bojijo, da bodo izgubili podporo, ki je sicer manjša, a gotova vse leto, ne le dva meseca sezone.

Slovenska izseljenska matica pred razpadom

Združenje Slovenska izseljenska matica (SIM) se je 20. marca v prostorih združenja v Ljubljani sešlo na 30. rednem občnem zboru, na katerem so njegovi člani med drugim soglasno razrešili vodstvo združenja, predsednico Milico Trebše Štolfa in 17-članski izvršni odbor. Za vršilca dolžnosti predsednika združenja SIM so navzoči imenovali Sergija Pelhana, ki ga je občni zbor zadolžil, da pripravi izredno zasedanje občnega zbora združenja, na katerem bi obravnavali poslovno in programsko poročilo o delu v letu 2002 ter o finančnem načrtu in programu dela za leto 2003, so sporočili iz združenja.

Razrešitev vodstva SIM so člani združenja zahtevali zaradi visokih izgub v letu 2002, zaradi razpada organov SIM in zaradi samovoljnega sprejemanja odločitev predsednice Trebše Štolfa. Strokovna služba SIM je opozorila, da je vodstvo SIM neodgovorno upravljalo z denarjem združenja, da ni bilo sposobno izoblikovati vizije reševanja izgube ter da ni pripravilo ne finančnega in ne programskega načrta za leto 2003. Od dvanajstih sej izvršnega odbora združenja v letu 2002 so bile le štiri sklepne, pomembne odločitve so se sprejemale brez razprav ali na korespondenčnih sejah izvršnega odbora. Sprejetih sklepov izvršnega odbora vodstvo ni spoštovalo, nekateri pa so se spreminjali celo retroaktivno, so še zapisali v sporočilu.

V razpravi so člani poudarili potrebo, da se združenje SIM prenove in prilagodi novim potrebam na področju

Papež obsodil vojno v Iraku

Goreč nasprotnik vojne papež Janez Pavel II. je dejal, da so njegove misli pri žrtvah konflikta v Iraku, katerim je namenil svoje molitve. Papež je sicer v soboto prvič javno obsodil ameriško vojaško posredovanje v Iraku in oborožen konflikt označil za grožnjo celotnemu človeštvu.

„V svojem duhu sem z žrtvami vojaškega posredovanja v Iraku in s tistimi, ki zaradi tega trpijo, deležni so moje naklonjenosti in molitev,“ je Janez Pavel II. sporočil vernikom, ki so se

zbrali na trgu Svetega Petra v Vatikanu.

Janez Pavel II. je v poskusu, da bi preprečil vojno, v Washington napotil italijanskega kardinala Pia Laghija, ki si je pri ameriškem predsedniku Georgeu Bushu zavzel proti začetku vojaškega posredovanja v Iraku. Francoski kardinal Roger Etchegaray pa je odpotoval v Irak, kjer je Sadama Huseina poskušal prepričati, naj popolnoma sodeluje z inšpektorji Združenih narodov za nadzor nad iraško oborožitvijo.

izseljenstva. Irene Mislej, članica uredniškega odbora Rodne grude, je opozorila, da zaradi finančnega nerada združenju grozi razpad. Pesnik Bert Pribac, sicer avstralski povratnik, je poudaril, da se mora SIM preoblikovati, del svoje profesionalne dejavnosti pa prenesti na bodoči javni zavod za Slovence po svetu. S tem pa se ni strinjal Vladimir Klemenčič, ki je izrazil bojazen, da bi z ustanovitvijo javnega zavoda posegli v civilno družbo in jo „podržavili“.

SLOVENCİ V ARGENTINI

POGOVOR S TILKO KUNČIČ

Spomini ob 90-letnici

Pred tedni je praznovala svojo 90-letnico **Tilka Kunčič**, vdova po mladinskem pisatelju Mirku Kunčiču. To starost, ki jo le malokdo doseže, doživlja duševno čila v krogu svojih otrok in vnukov. Zapršili smo jo, da nam naniza nekaj svojih spominov:

Najprej bi vas prosil, da kaj poveste o svojih mladih letih!

Rodila sem se 26. februarja 1913 v Braslovčah v Savinjski dolini v Marovtovi družini. Bilo nas je osem otrok. Bili smo kmetje, imeli smo veliko posestvo, vinograde, gozdove. Oče mi je kmalu umrl, imel je pljučnico in tedaj še ni bilo antibiotikov, mamu je to tako prizadelo, da je tudi kmalu umrla. Posestvo je prevzel moj starejši brat. Bil je mnenja, da nas je preveč pri hiši, jaz pa sem končala srednjo šolo v Celju in bi se lahko osamosvojila. Tedaj je prišel v Braslovče v prosvetni dom Košiček od Slovenca, ki je vprašal župnika, če imajo koga, ki bi pošiljal v Slovenca novice iz teh krajev, in župnik je svetoval mene. Res sem začela pošiljati poročila in so mi vse objavili. Nato so hoteli, da grem v Celje na podružnico Slovenca. Tam mi je šlo dobro.

Kakšno je bilo vaše delo v Celju?

Naj povem samo en spomin. Tedaj pa je prišel v Celje predsednik jugoslovanske vlade Živkovič, ki ni bil ravno priljubljen med Slovenci. Tam so ga pa napadli slovenski fantje, malo so se še stegli v liberalci, in končno je bil Živkovič prisiljen v rešilnem avto mesto zapustiti. Nekateri so zahtevali od mene, da vse to objavim. Res sem po telefonu poklicala Slovenca in dan nato je bil dogodek opisan na prvi strani. Drug dan me je poklical Pečjak od lastništva lista in mi dejal, da me izključuje iz Slovenca. Vprašala sem ga, zakaj, in mi je odvrnil, da ker sem se zlagala o Živkoviču, ker oni da imajo drugačne informacije. A imela sem veliko prič, ki so se potegnili zame, da sem pisala resnico, med njimi sam župan Voršič. Govorili so, da bo vlada zaradi tega članka ukinila list, a ga ni, in tako sem ostala. Končno so me poklicali v Ljubljano na centralo.

In vaše delo v Ljubljani?

Tam sem nekoč iskala nekega urednika, pa sem na stopnicah srečala Mirka Kunčiča. Po kratkem pogovoru me je povabil v Prešernovo restavracijo. On je bil tedaj urednik Mladege Slovenca, kamor je pisal svoje pesmi in članke. Spomnim se, da je hodil po vsej Sloveniji govorit otrokom, npr. v Kočevje slepim ali v Topolščici tuberkuloznim itd. Tam ga vlada ni pustila govoriti, v veliko škodo otrokom.

Pozneje smo šli v Kranj na tamkajšnjo Slovencevo podružnico. Tam sem imela veliko uspeha pri organiziranju dela. Tedaj je knez Pavle bival na Brdu in so napravili več cesta in se je veliko dogajalo. Bom povedala le to zgodbo iz tistih časov. Umrla je neka ženska in ko je ležala na parah, se je mežnar hotel polastiti njene zlatnine. Pobrjal ji je prstane, in ko je vzela umetne zlate zobe iz ust, se je ženska prebudila in vstala. O tem sem poročala v list, z imenom in krajem.

In kako je potekalo vaše življenje je med vojsko?

Z Mirkom sva se poročila aprila 1939 v Kranju, poročil naju je dekan Škerbec. Iz tistih časov se spomnim obiska na Bledu, kjer smo videli kraljeva lovišča. Gozdar nam je rekel, da če pride kak jelen v njegovo lovišče, ga mora skoro pobožati, kajti če ga ustrelji, je gozdar izgubljen.

Pod Nemci je pa bil problem. Prej je Slovenec izhajal še za Štajersko in Gorenjsko, pod Nemci pa samo za okolico Ljubljane. Seveda se je to finančno poznalo in so morali list zmanjšati. Ukinili so mladinsko prilogo in tako so odpustili moža po 14 letih iz službe, a je zahteval odpravnino in so mu jo dali.

Potem smo šli v Stično. Tam pa je Mirko pričel pisati, kaj se tam dogaja med revolucijo. O vseh zločinih. Tedaj je prišel nekdo in mu omenil, da ga imajo partizani na piki in da ga bodo ubili, če takoj ne odide. On je bil pripravljen se umakniti, jaz pa ne, saj v Ljubljani nismo imeli več stanovanja. Končno se je mož odločil, da gre tja sam. A kmalu je prišel neki partizan in mi zaupal, da če tudi jaz ne grem stran, me bodo ubili. To je bilo ravno takrat, ko je Italija propadla.

Hitro sem napravila sebe in otroka ter odšla na postajo. Tja pa je prišel vlak, poln partizanov. Nisem hotela vstopiti med nje, pa je prišel za mano prijatelj, znani pisatelj Cvetko Golar, za katerega smo sumili, da je pristaš

partizanov, in se začudil, kaj delam tukaj. Zagrabil je otroka in ga postavil na vlak, tako da sem morala tudi jaz na vlak. Našel je kupe. Zaradi varnosti se je izdajal za mojega moža. Res mi je to koristilo, kajti kmalu je prišel neki partizanski komandant in zahteval moje dokumente. Golar pa je dejal, da jaz, njegova žena, ne nosim dokumentov, pokazal je svoje. A komandant je poznal njegova dela in sta pričela govoriti o njih, postal je prijazen in dal otrokom sladkarije.

Partizani so izstopili v Grosupljem; ko smo prišli v Ljubljano, je Golar poklicala Mirka, da me je prišel iskat. Moj mož je medtem dobil stanovanje in službo na mestnem glavarstvu kot tiskovni referent. Ker je bilo več bombardiranj in alarmov, so drugi bežali v zaklonišča, on pa je ostal v pisarni in pisal v miru.

Kako ste preživeli vaša begunska leta?

Bili smo v taboriščih v Italiji, v Argentini smo prišli kmalu. Najprej smo šli v Arrecifes, spomnim se dveh dolgih avenij, polnih bezgovega cvetja, belega kot sneg. Tam smo živeli nekaj let, imeli smo dobro hrano, mir, svojo barako, in imeli precej obiskov prijateljev. Končno je mož odšel v San Justo in delal v Tintoreriji Moron kakih 14 let. Tam je v soboto in nedeljo pisal cele ure. Ko smo prišli k njemu, smo se preselili v novo stanovanje v Villa Tesei. Večkrat se je družil z dr. Debeljakom, ki je živel blizu.

V prvih letih sem se zaposlila tudi jaz kot služkinja na dveh krajih. Sicer sem imela sedem otrok, a so starejši pazili na mlajše, pa je kar šlo.

Kako je sedaj z vašim zdravjem?

Še kar gre, samo artrosis me daje. Sicer pa so otroci okoli mene. Imam 13 vnukov in enega pravnuka.

Doma v Sloveniji so izšli ponatisi del vašega moža?

Da, izšle so skoraj vse njegove predvojne knjige, Triglavske pripovedke, Tinček in Tonček, Ptriček z dvema kljunčkoma, Dogodivščine v pragozdu, Cmokec poskoček in druge. To je poskrbel pesnik Kuntner. Edina, ki ni izšla, je Gorjančev Pavlek. Igrali so tudi njegove igre. Zdaj nameravajo imenovati neko cesto po njem.

Hvala lepa!

Pogovarjal se je TD

Učitelj sem, ki rad poje! (3)

„Preljubo veselje, oj kje si doma?“

„V objemu zelenega Pohorja in vinorodnih gričev ob reki Dravi, se je razvilo drugo največje mesto v Sloveniji, Maribor. Najstarejši sledovi naselitve sodijo v mlajšo kameno dobo. V virih se Maribor spet omenja v 12. stoletju, ko je dal koroški vojvoda Bernhard Spanheimski na Piramidi zgraditi utrdbo, imenovano „grad v marki“ - razvila se je trgovina, mesto se je začelo širiti in cveteti. Zlasti v vinski trgovini je ves čas tekmovalo s Ptujem, hitrejši razvoj pa so zavirali turška obleganja, požari in kuga, ki je sredi 17. stoletja pobrala tretjino prebivalcev. V 18. stoletju je mestu dala nov zagon posodobitev ceste iz Dunaja v Trst, odločilen razvoj pa je Maribor dosegel v 19. stoletju, ko so s podrtjem mestnih vrat in obzidja sprostili promet in je bila zgrajena južna železnica od Dunaja do Trsta. Gospodarsko, prometno, kulturno in turistično središče ponuja številne možnosti doživetij pa naj bo za uro, dan, teden ali več.“ Tako nam je razlagala vodička, ko

smo se sprehajali po Mariboru. Obiskali smo stolno cerkev, mestni park in najstarejšo trto na svetu. Se popreje pa smo se povzpeli na Pohorje. O njem smo lahko prebrali v turističnem prospektu, da „je največji smučarski paradiž v Sloveniji. Raznolikost smučišč zagotavlja smučarske užitke tako začetnikom, družinam kot tudi zahtevnim smučarjem. Ne pozabno doživite pa predstavlja nočno smučanje, saj je na Pohorju osvetljenih kar 7km smučarskih prog, od vrha do vznožja.“ Na lastne oči smo preverili te trditve, a žal ni bilo časa, da bi na lastni koži preizkusili smučarske proge. Zvedeli smo tudi veliko zanimivega iz zgodovine Bolfenka na Pohorju. Posvetitev romarske cerkve sv. Bolfenka je bila leta 1501 in je spadala v Limbuško župnijo. Leta 1702 je bila cerkev lastnica 3 zvonov, 4 volov in 32 krav. Leta 1861 je mariborski župan Otmar Reiser cerkev obnovil, blagoslovil jo je škof Slomšek. Marca 1950 je požar uničil zgradbo. Leta 1971 so pričeli z obnovo Bolfenka, ki pa je odslej kulturni spomenik namenjen razstavi, prireditveni, učni in informacijski dejavnosti.

„En hrib stoji in reka boža polja do goric./ Tja Bog poženi dobro voljo, smeh rdečih lic./ O, moj Maribor je tak fejest nor...“ smo poslušali popevkarja pri uri slovenščine.

O, moj Maribor! Verz sem si kar prisvojila, saj je Maribor zame več kot turistično mesto. Mamin rojstni kraj, spomin na starega ata Ivana Prijatelja, ki je poučeval na gimnaziji, misel na škofa Slomška in

na šolska leta... Preljubo veselje sem nasloвила svoj prispevek za glasilo in napisala:

„To Slomškovo pesem smo se kot otroci naučili v slovenski šoli, ki nosi ime po škofu Antonu. Radi smo je prepevali pri pevskih vajah, na kakšni šolski prireditvi ali obletnici Slovenskega doma v okraju Ramos Mejja.

Na te verze sem se spomnila prav te dni, ko smo na seminarju v Mariboru. Tu smo obiskali tudi stolnico, v kateri počivajo posmrtni ostanki zavetnika naše šole in duhovnega očeta vseh slovenskih šol v Argentini. Kako smo bili veseli, ko je bil leta 1999 proglašen za blaženega!

Lepo je bilo v Slomškovi šoli. Na seminarju me spremljajo še drugi „slomškovi“: Mojca, Matjaž, Rezka, Terezka in Patricija. Skupaj bi lahko obujali lepe spomine na otroška leta v sobotni šoli. Kot na platnu bi se zvrstili obrazi sošolcev in učiteljev, šolske igrice, skupni izleti, prireditve in še in še.

Kdo pa nas je učil? Učiteljice, učitelji in kateheti. Takrat še niso poznali vseh pedagoških in didaktičnih sredstev, ki jih uporabljamo danes. Tudi tiskalnica še ni bilo. Lastnoročno so pripravljali gradivo za pouk. Doma še hranim ta material. Učili so nas z veliko ljubeznijo in požrtvovalnostjo; med nas so razdajali vse, kar so nosili v svojih srcih: trdno vero in živo slovensko besedo. Dolg bi bil seznam vseh teh vzgojiteljev, a prav posebno imam pred očmi dve učiteljici, obe že pokojni. Moja prva učiteljica je bila ga. Vera

Holozan. Naučila me je pisati in brati. Pri njej sem prvič igrala vlogo Rdeče kapice. Gdč. Anica Šemrov nas je učila peti in nastopati. Vsepovsod smo navdušeno prepevali slovenske narodne in cerkvene pesmi. Tudi kot spretna režiserka se je izkazala.

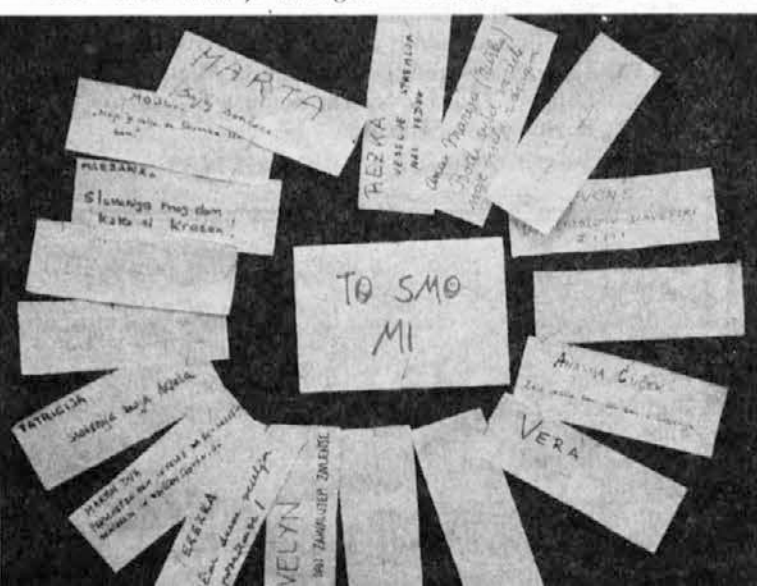
Prav te dni praznujemo 55. obletnico ustanovitve Zedinjene Slovenije. To je krovna organizacija poveljne politične emigracije v Argentini. To društvo si je že od začetka prizadevalo za šolstvo in še danes povezuje tečaje slovenskega jezika.

Slovenske šole so zelena veja, ki poganja v Srebrni deželi in rojeva bogate sadove.

Hvala vam, dragi učitelji! (Vedro sporočilo ob začetku šolskega leta!)

Kako je pa bilo z domačo nalogo? Res nam je težko v teh dneh napisati ali izgovoriti kaj vedrega. Preljubo veselje, oj kje si doma? se je spraševal Slomšek in našel zadovoljiv odgovor. Preljubo veselje, oj kje si doma? se zaskrbeljeno sprašujemo in z žalostjo ugotavljamo, da je verz Otmarja Mauserja: Mir je postal abstrakt dvajsetega stoletja; stoletja krvi in nasilja“ naziv tudi za stoletje, ki smo ga pravkar začeli.

VB

SLOVENSKE NARODNE JEDI

Ribe v slovenski prehrani

V Sloveniji so tudi ribe priljubljena jed, posebno v postnem času. Krap s čebulo, mariniran som, sulec z dišavami, ali pečen sulec s smetano in ščuka s sardelami so splošno razširjeni načini priprave jedi. Posebno znane pa so primorske in istrske, saj so naši ribiči doma v starih obmorskih mestih Koprškega primorja. Naj omenim samo nekaj okusnih ribjih poslastic: poleg kuhanih in mariniranih rib so še ribje obare, sardele na žaru, skuše po tržaško, sipa z vinom, polenovka po primorsko ali po tržaško ali istrsko (ki se imenuje beli bakalar) itd.

Iz knjige „Slovenske narodne jedi“ sem povzela sledeče recepte:

ISTRSKA RIBJA OBARA

1 in pol kg rib, olje, 2 čebuli, 60 g šalotk, 200 g korenja, 50 g graha, nekaj paradižnikov, pol limone, nekaj sardelnih filejev, 1 dl vina, sol, poper, sesekljan peteršilj.

Očiščene ribe zrežemo na koščke. Na olju prepražimo drobno zrezano čebulo, dodamo zrezane šalotke, korenje, grah, zrezan paradižnik. Dodamo koščke rib, sesekljano limonino lupino, in sok in sardeljne fileje. Prilijemo še vino in nekaj tople vode in počasi kuhamo 20 minut. Nazadnje solimo, popopramo in primešamo sesekljan peteršilj.

POLENOVKA PO TRŽAŠKO

2 kg namočene polenovke, olje, 1 in pol kg krompirja, 300 g jušne zelenjave, 40 g česna, 30 g zelenega peteršilja, poper in sol. Namočeno polenovko skuhamo v jušni zelenjavi in jo očistimo. V kozici segrejemo olje, na katerega vržemo sesekljan česen in peteršilj. Ko zadisi, dodamo kuhan, olupljen in zrezan krompir, malo podušimo in nanj stresemo očiščeno polenovko. Potresemo jo s poprom in solimo, premešamo in še malo dušimo. Zraven serviramo kislo zelje.

ISTRSKA RIŽOTA

Olje, 1-2 žlici paradižnikove mezge, 3 stroki česna, 700 g riža, sol, pol litra vina, 700 g rib, slana voda, kis po okusu, sesekljan zelen peteršilj, 30 g surovega masla, poper, 100 g parmezana.

Na olju prepražimo paradižnikovo mezgo in sesekljan česen. Dodamo prebran, obrisan riž, dobro premešamo in solimo, dodamo toliko vode, kot je bilo riža. Ko zavre, dušimo. Ko popije riž vso vodo, prilijemo vina in še nadalje dušimo.

V slani, malo okisani vodi posebej kuhamo ribe, vro naj 20 minut. Ohlajenim odstranimo kosti in meso zmešamo z rižem, ki mu primešamo sesekljan peteršilj, surovo maslo, malo popra in potresemo s parmezanom.

Tudi v Argentini imamo nešteto vrst rib in veliko načinov priprave te prehrane, ki ni samo zdrava, temveč tudi denarno dosegljiva gmotno šibkejšim slojem

Priredila D-ova.

Prof. Lojze Peterle po referendumu

Predsednik komisije državnega zbora za evropske zadeve (KEZ) in član predsedstva konvencije o prihodnosti Evrope Alojz Peterle je po objavi referendumskih rezultatov, ki so pokazale, da so Slovenci prepričljivo podprli vstop Slovenije v EZ in NATO, povedal, da je „dvakratnega ‘za’ za slovensko prihodnost“ zelo vesel, saj se s tem Slovenija uvršča tja, kamor si je želela.

Peterle je ob tem poudaril, da je s tem Slovenija dosegla dva bistvena zunanjepolitična cilja ter dodal, da Slovenci ne bodo

več opazovalci, ampak igralci v mednarodni skupnosti.

Razkorak v podpori slovenskih volivcev vključevanju v EZ na eni in zvezi NATO na drugi strani je Peterle pripisal intenzivnosti „kampanje proti zvezi NATO“ ter poudaril, da je s tega vidika rezultat „zelo zelo dober“. Pri tem je Peterle opozoril, da je bilo v razpravah o vključitvi Slovenije v zvezo NATO na začetku „izrazito neravnotežje“ v prid „antinatovskemu“ pisanju, ravnotežje pa je bilo vzpostavljeno šele v zadnjem času.

Velika večina za...

Nad. s 1. str.

države Janeza Drnovška pa je to „krona desetletnih prizadevanj“.

Slovenija se je za razpis referendumov o vstopu v NATO odločila, ko se je izkazalo, da je javnost glede vstopa razdeljena. Še pred enim mesecem je bilo tako, sodeč po javnomnenjskih anketah, nasprotnikov vstopa približno toliko kot zagovornikov, podpora vstopu pa se je povečala šele v zadnjih dveh tednih pred referendumom. Vseskozi pa je obstajal strah, da utegne - tudi spričo vojne v Iraku - referendum pasti, zato njegov izid nikakor ni bil gotov.

Kljub skoraj enotnemu prepričanju slovenske politike, da je za Slovenijo koristno, če se pridruži Severnoatlantski zvezi, pot do razpisa referendumov ni bila brez zapletov.

Največji opozicijski stranki, SDS in N.Si, sta zahtevali zavezujoč referendum. Potem ko je že bila vložena pobuda za razpis posvetovalnega referendumov, so se parlamentarne stranke dogovorile okoli sprememb ustave, izida referendumov o vstopu v EZ in NATO sta postala zavezujoča, največji opozicijski stranki pa sta se vključili v predreferendumsko kampanjo.

Slovenija je politično voljo za približevanje zvezi NATO prvič izrazila v začetku leta 1994, leta 1996 pa je DZ sprejel sklep, v katerem je bila izražena nedvoumna politična odločitev države za članstvo v zavezništvu. Sklep namreč pravi, da želi Slovenija svoj temeljni varnostni interes zagotoviti v zvezi NATO. Povabilo v zavezništvo je pričakovala že leta 1997 v Madridu, ko se je NATO prvič širil na območje nekdanjih komunističnih držav, a so bile povabljeni le Češka, Poljska in Madžarska.

Prišel se bo MTO

Letos bodo mladinske organizacije ponovno izvedle Medkrajevni turnir v obojki (MTO). Prišel se bo na državni praznik v ponedeljek 31. marca. Na turnirju se bodo pomerile fantovske in dekliške ekipe iz vseh šestih slovenskih domov na področju Vel. Buenos Airesa. Celoten program turnirja bo zavzel sledeče datume:

- 31. marca v San Justu - otvoritev
- 4. maja v Carapachayu (obletnica)
- 18. maja v San Martinu (obletnica, če ne bo balotage)
- 24. maja v San Justu
- 14. junija v San Martinu
- 23. junija v San Martinu in
- 9. julija v San Justu - zaključek

Že sedaj vabimo vse mlade in tudi starejše ljubitelje športa, da se srečanj udeležijo. O turnirju bomo posebej poročali.

Z VZPENJAČO NA GRAD?

Ljubljanska mestna občina je spet predstavila projekt gradnje vzpenjače na Ljubljanski grad, ki je pomembna zlasti zaradi vse množičnejšega obiska gradu. Samo lani je namreč grad obiskalo 300.000 ljudi, ker je kar štirikrat toliko kot leta 1999.

Sicer pa so se v zadnjem času pojavile tudi zahteve, da bi se Ljubljana vzpenjači odpovedala, vendar pa bi odpoved pogodbe povzročila več sto milijonske stroške. A niso vsi tako navdušeni. Geslo „Vzpenjača? Ne, hvala. Jaz grem peš!“ je bilo vodilo protesta proti gradnji vzpenjače na Ljubljanski grad, ki ga je pripravila Ljubljanska kolesarska mreža (LKM). Med zahtevami, ki so jih protestniki nalepili tudi na vrata mestne hiše, je med drugim preključ projekta tirne vzpenjače na Ljubljanski grad in razdrtje pogodbe z izbranim izvajalcem del.

Kot je dejal ljubljanski podžupan Slavko Slak, je bilo v zadnjih letih za pripravo izgradnje namenjenih 124 milijonov tolarjev. Sicer pa je švicarsko podjetje Garaventa, ki bo projekt izvedlo za približno 565 milijonov tolarjev, že izstavilo tri račune. Vendar pa se je MOL z izvajalci dogovorila, da projekt zamrznejo, dokler se ne razrešijo neso-

glasja okrog vzpenjače. Na MOL pričakujejo, da se bo investicija v vzpenjačo povrnila v 20 letih, saj bi ob številu obiskovalcev, ki so grad obiskali v lanskem letu ob ceni vozovnice en evro zaslužili 300.000 evrov letno, kar v desetih letih znaša tri milijone evrov.

Spodnja postaja tirne vzpenjače bo stala na Krekovem trgu, in bo na 118 metrov dolgi progi premagala višinsko razliko skoraj 70 metrov.

Vzpenjača bo imela eno stekleno kabino, iz katere si bo 33 obiskovalcev gradu med minutno vožnjo lahko ogledalo ljubljansko panoramo. Vzpenjača, ki bo za pot s Krekovega trga do gradu in nazaj porabila štiri minute, bo lahko v eni uri prepeljala 500 ljudi.

S tirno vzpenjačo, ki naj bi potekala po trasi ob ostankih srednjeveškega obzidja, naj bi rešili pereč problem parkiranja na grajskem griču, parkiranje pa bodo olajšali z izgradnjo parkirnih garaž. Največji problem obiskovalcem ljubljanskega gradu predstavlja parkiranje, ki bi ga z izgradnjo parkirnih garaž na Krekovem in Vodnikovem trgu še dodatno olajšali. Ob večjih prireditvah, ki potekajo na gradu, se namreč zgodi, da so zaparkirane vse razpoložljive površine na grajskem griču, zaparkirana pa je tudi dostopna cesta do Streliške ulice.

Kot poudarjajo v MOL, bo tirna vzpen-

PRIREDITVE V LETU 2003

Delovanje naše slovenske skupnosti je brez dvoma nadvse pestro in kar prenatrpano. V dokaz in vednost objavljamo letni seznam najvežjih prireditev, potem ko so prve letošnje že za nami.

- 28./30.3. Duhovne vaje za fante
- 30.3. Občni zbor v Slovenski vasi -/- Kosilo ZSMŽ Ramos Mejia -/- Občni zbor v San Martinu
- 4/6.4. Duhovne vaje za dekleta
- 6. 4. Občni zbor Zedinjene Slovenije -/- Kosilo ZSMŽ v Našem domu v San Justo
- 13.4. Cvetna nedelja -/- Maša in kosilo v Rožmanovem domu
- 20.4. Velika noč
- 27.4. Bela nedelja -/- Predsedniške volitve v Argentini -/- Občni zbor na Pristavi
- 1.5. Mladinski turnir v Slovenski vasi
- 3.5. Jesenski ples v Slomškovem domu
- 4.5. 43. Obletnica v Slov. domu v Carapachayu
- 11.5. Slovensko romanje v Lujan
- 17.5. Prireditve Balantičeve šole
- 18.5. 43. Obletnica v Slov. domu v San Martinu (Odpade, če je predsedniški ballotage)
- 25.5. Žegnanje v Slovenski hiši
- 1. 6. Spominska proslava žrtev vojne in revolucije
- 8. 6. Krajevne domobranske proslave, ali po dogovoru
- 15. 6. Očetovski dan
- 22.6. Tombola v San Justu
- 28.6. Praznik slovenske državnosti
- 29.6. Procesija sv. Rešnjega Telesa
- 5.7. Ples v San Martinu
- 6.7. Proslava šolskih otrok v čast sv. Alojziju -/- Prireditve v Hladnikovem domu
- 12.7. Članska večerja v Našem domu v San Justo
- 13.7. Mladinski dan v San Martinu (in Obletnica, če je prej odpadla).
- 3.8. 51. Obletnica Hladnikovega doma
- 10.8. Mladinski dan v Slomškovem domu. -/- Družinski dan - Dan otrok
- 16.8. 34. Glasbeni večer SDO/SFZ
- 17.8. Romanje v Lourdes
- 23.8. Kulturni večer v San Martinu -/- Članska večerja v našem domu v San Justo
- 24.8. Obletnica Rožmanovega doma -/- Mladinski dan v Carapachayu
- 30.8. 50. obletnica Prešernove šole na Pristavi v Castelarju
- 31.8. Družinska nedelja v Slomškovem domu
- 6.9. Dan Zveze slovenskih mater in žena
- 7.9. Guvernerske volitve v provinci Buenos Aires -/- Sv. maša za Rupnika, Hacina in sodelavce
- 14.9. Mladinski dan v Našem domu v San Justo
- 21.9. 42. Obletnica Slomškovega doma
- 26/28.9. Duhovne vaje za žene
- 27.9. Proslava šolskih otrok na čast Antonu Martinu Slomšku
- 28.9. Mladinski dan v Slovenski vasi in Srečanje mladcev in mladenk
- 3/5.10. Duhovne vaje za može
- 4.10. Tombola v San Martinu
- 5.10. Obletnica pri Svetogorski Mariji -/- Mladinski dan na Pristavi
- 12.10. 47. obletnica v Našega doma v San Justu -/- Misijonska nedelja
- 19.10. Materinski dan
- 26.10. 36. obletnica na Slovenski pristavi in 48. SLOVENSKI DAN
- 9.11. Zvezni mladinski dan
- 15.11. Zaključek STRMB
- 22.11. Rifa v Našem domu v San Justu
- 23.11. Nedelja Kristusa Kralja
- 7.12. Prireditve s sveto mašo in kosilom v Rožmanovem zavetišču -/- Posvetitev Mariji Brezmadežni in Občni zbor mladinskih organizacij
- 8.12. Prvo sveto obhajilo
- 13.12. Veselica narodnih plesov na Slovenski pristavi
- 20.12. Zaključna prireditve Mladcev in Mladenk
- 21.12. Koncert Zbora v Našem domu v San Justu
- 24.12. Božična polnočnica
- 31.12. Silvestrovanja

jača predstavljala turistično atrakcijo, ki bo prispevala k večji razpoznavnosti prestolnice.

Vzpenjača bo predstavljala dodaten motiv za turistični obisk Ljubljane, ki bo z vzpenjačo primerljiva z drugimi evropskimi mesti, kot so Salzburg, Zagreb, Barcelona, Budimpešta, Zurich in drugi. Z vzpostavitvijo turističnega informacijskega centra, tega naj bi postavili prav na Krekovem trgu, pa bi turistično ponudbo še dodatno dopolnili.

Predstavitev projekta tirne vzpenjače si lahko ogledamo na spletnem portalu www.e-ljubljana.com

NOVICE IZ SLOVENIJE

HAGADA - NAJBOLJŠA MONODRAMA

S podelitvijo nagrade najboljši predstavi se je na Ptuj končal četrti festival Monodrama 2003. Naziv najbolje monodrame si je prislužila Hagada, avtorski projekt igralca Mestnega gledališča ljubljanskega Gregorja Čušina.

JEZ PRED ALKOHOLOM

V veljavo je stopil zakon o omejevanju porabe alkohola, s katerim želita vlada oz. resorno ministrstvo za zdravje zavezati negativne posledice čezmernega pitja alkoholnih pijač, zlasti med mladimi. Tako bo po novem med 21. in 7. uro zjutraj prepovedana prodaja alkoholnih pijač v prodajalnah, ki obratujejo 24 ur na dan, v gostinskih obratih pa od začetka dnevnega obratovalnega časa do 10. ure dopoldan.

LJUBELJSKI PREDOR SPET PREHODEN

Na Ljubelju je bila slovesnost ob ponovnem odprtju predora med Slovenijo in Avstrijo, ki je bil zaradi delne prenove zaprt skoraj dva meseca. Prenova je še bolj pomembna zato, ker bo meja med državama z vstopom Slovenije v EZ izginila, povečal pa se bo promet.

PRENOVLJEN TELEFONSKI IMENIK

Telekom Slovenije je predstavil prenovljen telefonski imenik, ki bo kupcem na več kot 600 prodajnih mestih na voljo v sredo. Poleg rumenih strani, ki bodo tako pri kompletih kot tudi pri področno-kodnih imenikih vključene v celoti, je v imenikih prišlo do obsežnih vsebinskih sprememb. Prvič bodo v istih knjigah poleg podatkov o naročnikih v fiksnem območju dodani tudi naročniki v omrežju največjega mobilnega operaterja Mobitel.

PO SVETU

VOJNA VIHRA V IRAKU

Ameriške sile so v četrtek začele uvodne napade na Irak, potem ko je predsednik ZDA George Bush na podlagi obseževalnih podatkov izdal ukaz za uničenje „tarče priložnosti“. Ob tem je napovedal, da se je misija za razorožitev Iraka šele začela, spopad pa bi bil lahko dolg in težji od pričakovanega. Proti večeru se je začel drugi val letalskih napadov in že tudi kopensko posredovanje. Britanski marinci in ameriški vojaki so vstopili na jug Iraka in prevzeli nadzor nad iraškim mestom Um Kasr ob meji s Kuvajtom. Tarča ameriških sil so bili sicer predvsem objekti blizu Bagdada, v katerih naj bi bilo iraško vodstvo na čelu s Sadamom Huse-

inom. Slednji je po iraških trditvah napad preživel in je po začetku bombardiranja Bagdada na televiziji pozval k uporu in iračanom obljubil zmago. Ameriške sile so nato vse dneve izvajale letalske napade na Bagdad. Ameriška mornarica je z ladij v Zalu in v Rdečem morju na Bagdad izstreljevala manevrirne rakete tomahawk.

V vojno v Iraku so se vključile tudi britanske sile, je potrdil britanski premier Tony Blair.

Iraška vojska je pred napadi v okolici Bagdada začela zažigati jarke, napolnjene z nafto, da bi črni dimni oblaki preprečili zračne napade. Sicer je ameriška vojska potrdila tudi zavzetje mesta Nasirija na jugovzhodu Iraka.

SLOVENCİ IN ŠPORT

REKORD NA PLANICI: 228,5M!

Finac Matti Hautamaeki je v kvalifikacijah na letalnici v Planici pred finalom svetovnega pokala v smučarskih skokih kar dvakrat postavil novo najdaljšo znamko v smučarskih poletih. Poletel je kar 227,5 metra in s tem za 2,5 m izboljšal neuradni svetovni rekord (225 m), čez dva dni pa 228,5 m, kar je najdaljši polet na smučeh v zgodovini. Končno je zmagal tudi na predzadnji tekmi sezone na finalu svetovnega pokala v smučarskih skokih na letalnici v Planici, a „le“ z 214 in 221 metri. Finska je zmagala tudi na ekipni tekmi, Slovenci Jure Radelj, Rok Benkovič, Primož Peterka in Robert Kranjec pa so bili peti med osmimi ekipami.

PRVI DAROVI ZA STADION

Sklad za izgradnjo nacionalnega nogometnega stadiona je bogatejši za 500.000 tolarjev. Znesek je daroval nogometaš Vege Olimpije in slovenske reprezentance Miran Pavlin, so sporočili s športnega časnika Ekpa, ki sodi med soustanovitelje sklada. Pavlin je prvi med znanimi športniki, ki je finančno podprl izgradnjo novega objekta in v skladu upajo, da mu bodo sledili številni drugi.

ZMAGA NA BRADLJI

Slovenski telovadec Mitja Petkovšek je z odliko opravil z uvodno preizkušnjo svetovnega pokala v sezoni, saj je v pariški dvorani Bercy z oceno 9,65 točke skupaj z Romuonom Mariusom Urzico zmagal na bradlji.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Vstop v novo državo

Po vojski se je organizirala država za Slovence v bivši monarhiji: Slovence, Hrvatov in Srbov. Predsednik te je bil Slovenec dr. Anton Korošec. A ta nova država ni bila mednarodno priznana. Priznali so jo edino Kraljevina Srbija. Ker pa je bila vedno težnja združitve vseh južnih Slovencev v eno državo, so se pričela pogajanja za združitve. Srbi so hoteli - po starem - kraljevino pod žezlom Karadjordjevičev (izg. Karadžordževići), medtem ko so bili Hrvati in Slovenci (SLS) vsaj v večini za republiko. Ker so Italijani pritiskali v Slovenijo, je bila združitve nujna. Zato sta dr. Korošec in Gregor Žerjav (liberalec) odpotovala v Ženevo in dalje v Pariz, kjer sta se (skupaj z Jugoslovanskim odborom v Parizu) v glavnem pogajala s srbsko vlado in njenim premierom Nikolo Pašičem.

Po dolgih debatah so se zedinili, da se obe državi združita podčasnim vodstvom regenta Aleksandra (srbski kralj Peter I je bil star in bolan), o obliki države pa bo odločala konstituenta (Ženevska deklaracija).

To pa Srbom ni bilo všeč; Pašič je odstopil, s tem pa je pogodba prenehala. Srbi so uvideli, da bodo pogajanja lažja z Viječem v Zagrebu brez Korošca kot direktno s predsednikom Države SHS dr. Korošcem. Zato so ovirali povratek dr.

Korošca in dr. Žerjava v domovino ali v Zagreb, tako da sta se morala odpraviti preko Italije seveda z velikimi ovirami. Tako sta dospela v Zagreb 2. decembra, ko pa je bilo že prepozno.

V Zagrebu so se stvari razvijale drugače. Srbe v monarhiji je vodil Pribičević, ki je znal tako prikazati položaj, da so bili vsi v Viječu mnenja, da je združitve nujna, da nima smisla čakati. Tako so res v Viječu izvolili deputacijo, ki naj gre v Beograd k Aleksandru z namenom zedinjenja. Od Slovencev je bil v tej komisiji dr. Izidor Cankar.

Ti so se res odpeljali v Beograd, kjer jih je regent Aleksander lepo sprejel in se z njimi razgovarjal. Komisija je morala v marsičem popustiti, predvsem o bodoči obliki države. Tako je regent Aleksander v imenu kralja Petra I. decembra 1918 razglasil združitve Kraljevine Srbije in Črne gore z Državo SHS (Slovenec, Hrvatov in Srbov) v novo državo **Kraljevino Srbob, Hrvatov in Slovencev**, (SHS) pod žezlom dinastije Karadjordjevičev.

Tako so bili Slovenci in Hrvati postavljeni pred izvršeno dejstvo, enako kot nekaj dni za tem dr. Korošec, ko je prišel v Beograd. Tako so Srbi kot v vojski zmagovita država in podpirani po zaveznikih dosegli svoje cilje - kraljevino. Ker ni bila točno določena oblika države, so v kraljevini lahko pozneje Srbi nadvladali.

PISALI SMO PRED 50 LETI

+ P. LUDVIK PERNIŠEK

V soboto, 14. marca je v Bahiji Blanci preminul v 62. letu p. Ludvik Pernišek.

Rojen je bil leta 1890 v Svibnem pri Radečah. Po vojski je vstopil k salezijancem na Poljskem, leta 1926 pa je odšel v Argentino, kjer je leta 1930 prejel mašniško posvečenje. Imel je nato obširen misijon v Neuquenu, v mestu Junín de los Andes.

Imel je na skrbi indijanske rodove, vojake in oficirje, ter seveda naseljence. Odkril je tudi Slovenca Benigarja, s katerim se je spoprijateljil. Dalj časa je preživel v Villa Angostura ob Nahuel Huapiju, večkrat prihajal tudi v Bariloche med slovenske fante, kjer mu je bilo najbolj všeč slovensko petje.

Osebnostno je bil p. Ludvik skromen in goreč duhovnik, ki so mu ljudje zaupali. „La Nación“ je zapisala, da je na jugu njegova smrt povzročila veliko žalost.

Pred letom je začel bolehati na srcu, odšel je nazaj v Junín, da uredi še nekaj zadev, nato pa je moral v Bahio Blanco, kjer je tudi umrl.

FLORIDA

Pretekli teden je bila tam duhovna obnova za Slovence. Po maši je bila prosvetna prireditev krajevnega odbora Društva Slovencev. Zborovanje je vodil rav. Ivan Prijatelj,

ESLOVENIA, MI TIERRA

Las entidades financieras y el aspecto vial

En la primera mitad del siglo XIX surgieron las primeras entidades de ahorro. En el año 1820 se creó la cooperativa en Ljubljana, que era la segunda en orden de aparición de toda Austria. Le siguieron las de Celovec, Trst y Gorica.

En Trst funcionaba bien la aseguradora contra incendios. En el año 1831 surgió la compañía Assicurazioni generali Austro-Italiche. Se ocupaba del seguro de vida, de accidentes viales, aseguraba contra los incendios y contra los fenómenos naturales (granizo, rayos).

Se produjeron también importantes cambios en el ámbito vial.

El primer barco a vapor apareció en Trst en el año 1818. Rápidamente aparecieron otros más. El checo Ressel hizo los primeros experimentos en Trst con barcos a hélice en el año 1829.

Austria contaba con una serie de vapores de ríos que surcaban principalmente el Danubio hasta Estambul. En Trst se creó el Lloyd austríaco y una compañía naviera que con la colaboración de Rotschild hacía el recorrido entre los puertos austríacos: Venecia, Istra, Dalmacia y más al sur y al este, hasta Egipto.

Seguían existiendo los veleros que, en su mayoría, estaban en manos de empresas familiares.

El cambio más importante se dio con la red ferroviaria, que llegó a nuestras tierras en los años cuarenta. Se sobreentendía que la capital - Viena - estuviera comunicada con el puerto principal, con Trst. (el ramal sur). En el año 1846 aparece el ramal que une Gradec con Celje. Tres años más tarde aparece el que comunica a Celje con Ljubljana. Al mismo tiempo comienzan las obras para ampliar la red.

Estas novedades iban dejando atrás los medios de comunicación que se habían usado hasta ese entonces: los grandes carruajes (parizarji), que anteriormente iban hacia Viena y con los que los eslovenos habían hecho buena plata. De todos modos hay que reconocer que esta manera de viajar era peligrosa, riesgosa, que encerraba un sinnúmero de dificultades. Las vías férreas agilizaron el comercio y mejoraron las comunicaciones.

OSEBNE NOVICE

Krsta: V soboto, 8. marca je bil v cerkvi Virgen del Carmen (Pinto, prov. Santiago del Estero) krščen **Davorin Maksimilijan Mežnar**, sin Davorina in Marcelle Báez. Botra sta bila Vesna Mežnar in Carlos Andres Chalfón.

V slovenski cerkvi Marije Pomagaj je bil v nedeljo, 23. marca krščen **Matej Ravnik**, sin cont. Aleša in kines. Viviane Santesteban. Botra sta bila Marisa Santesteban in dr. Matjaž Ravnik. Krstil je delegat dr. Jure Rode.

Srečnim družinam naše iskrene čestitke!

Nova diplomantka: 14. marca je na državni univerzi La Matanza diplomirala **Monika Indihar** in postala „Licenciada en Comercio Exterior“. **Čestitamo!**

predaval pa je Rudolf Smersu.

SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

Zborovanje zaupnikov SLS je bilo 14. marca v New Yorku. Poleg delegatov, živečih v ZDA, sta se udeležila tudi dva pooblaščenca za poverjenišvo v Argentini. To zborovanje je bilo po dolgih letih od leta 1945 prvo. Prvi je govoril dr. Miha Krek o položaju slovenskega naroda v mednarodnem okvirju.

Delegati so bili podrobneje poučeni o delovanju SLS v mednarodni organizaciji Krščanske demokratske zveze v Srednji Evropi (CDUCE), kjer deluje naš predstavnik dr. Puš. Sestavili so program stranke in ga razposlali poverjenikom po svetu. Sklenili so, da je ima stranka svojo prilogo v Ameriški domovini pod naslovom Slovenija.

Sledile so še volitve slovenskih kandidatov v CDU.

Svobodna Slovenija, št. 13; 26. marca 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Vera Breznikar Podržaj, Milena Ahčin, Pavlina Dobovšek, Marko Kremžar, Franc Zorec, Matjaž Čeč.** / Mediji: **STA.**

Naročnina Svobodna Slovenija: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrahar@ciudad.com.ar
Bungali v Bariloche. - Bungali ILLIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar

DOBOVŠEK & asociaados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5º F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 25. marca 2003

1 EURO 232,05SIT
1 U\$S dolar 219,94SIT

56. REDNI LETNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

Upravni svet društva Zedinjena Slovenija sklicuje 56. redni občni zbor v **nedeljo, 6. aprila 2003**, ob 9.30 uri v prostorih Slovenske hiše, Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires.

- DNEVNI RED:**
1) Izvolitev 2 overovateljev zapisnika in 2 preštevalcev glasov.
2) Branje zapisnika zadnjega občnega zbora.
3) Poročila upravnega sveta in nadzornega odbora ter sklepanje o njih.
4) Potrdilo članarine za leto 2003.
5) Volitev novega odbora.
6) Slučajnosti.

Po določilih 16. člena društvenih pravil bo občni zbor sklepčen eno uro potem, ko je bil sklican, ob vsaki udeležbi članov.

Z vsemi pravicami se morejo med sabo zastopati zakonci, starši in otroci.
Pooblaščenke morejo imenovati tudi člani, ki bivajo izven Velikega Buenos Airesa, ali jih ovira bolezen ali služba. Pooblaščenki se morajo izkazati s pismenim pooblastilom.

Pred občnim zborom bo v cerkvi Marije Pomagaj sv. maša za vse pokojne člane Zedinjene Slovenije.

UPRAVNI ODBOR

1	2	3	4	5	6	7	8
9			10	11		12	
13			14			15	
16						17	
18			19	20		21	22
		23			24	25	
	26		27	28		29	30
31			32			33	34
35			36	37		38	39
40							

RINCÓN DE MI PATRIA
Asociación Civil sin Fines de Lucro Mat. 19197 Leg. 1/95350

CONVOCATORIA
Asamblea General Ordinaria.
El día 30 de marzo de 2003 a las 10.30 horas en la sede de la Asociación Civil sin fines de lucro "RINCÓN DE MI PATRIA" con domicilio social en la calle Ramón Carrillo 2362/66 de la Ciudad de San Martín Provincia de Buenos Aires a efectos de tratar el siguiente orden del día:

1. Apertura de la sesión por el Señor Presidente.
2. Elección de dos asambleístas para firmar el acta de la asamblea junto con el Presidente y el Secretario.
3. Informe del Secretario, lectura del acta de la asamblea anterior.
4. Informe del tesorero, lectura y consideración de la memoria, balance general, inventario, cuentas de gastos y recursos y el dictamen del órgano de fiscalización del ejercicio cerrado el 31 de diciembre de 2002.
5. Elección de nuevas autoridades.

MUTUAL SLOGA
Matricula I.N.A.E.S. Nº 580
Sarmiento 385 - 1 Piso - Of. 10 - Capital Federal

CONVOCATORIA
De acuerdo con el artículo 29 del Estatuto Social, se convoca a los Señores socios a la Asamblea General Extraordinaria, que se realizará el día 26 de abril de 2003, a las 19 horas en el Centro Esloveno, sito en Ramón L. Falcón 4158 de la Capital Federal, para tratar el siguiente:

- ORDEN DEL DIA**
- 1) Designación de dos asambleístas para firmar el Acta de la Asamblea.
 - 2) Elección de tres miembros de la Junta Electoral, conforme al art. 40 del Estatuto Social.
 - 3) Elección de cuatro miembros titulares y un miembro suplente del Organó Directivo, y de un miembro titular y tres miembros suplentes del Organó de Fiscalización conforme el artículo 15 de los Estatuto Sociales.
- JUNTA FISCALIZADORA DE LA MUTUAL SLOGA**

El quórum de la Asamblea será de la mitad mas uno de los asociados con derecho a participar. En caso de no alcanzar este numero a la hora fijada, la Asamblea sesionará 30 minutos después con los socios presentes, cuyo número no podrá ser inferior al de los miembros de los Organos Directivo y de Fiscalización.
Buenos Aires, 19 de marzo de 2003.

OBVESTILA

SOBOTA, 29. marca:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 30 marca:
Občni zbor v Slovenskem domu v San Martinu po maši.

Kosilo odseka ZSMŽ Ramos Mejia, ob 12.30 v Slomškovem domu.

PONEDELJEK, 31. marca:
Pričetek MTO v Našem domu v San Justu.

Obisk svetišča Schoenstatt, ki ga organizira Zveza Slovenskih mater in žena. Prijave na tel: 4652-0342 in 4658-6157.

ČETRTEK, 3. aprila:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena: razgovor z delegatom dr. Juretom Rodetom ob 16:30 uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 5. aprila:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Pri SKA predstavitev knjige Marko Kremžar: Leto brez sonca; govori arh Jure Vombergar ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. aprila:
Občni zbor Zedinjene Slovenije, po maši v Slovenski hiši.

Letno kosilo sanhuške Zveze mater in žena, v Našem domu ob 13. uri.

SOBOTA, 12. aprila:
Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 13. aprila:
Cvetna nedelja

V Rožmanovem domu tradicionalno srečanje: sv. maša, blagoslov oljk in butaric ter nato skupno kosilo.

VODORAVNO: 1. položen; 5. nasprotno od radodarno; 9. naziv; 10. moško ime; 12. velika okrasna ptica; 13. reka, ki usiha; 16. špansko žensko ime; 17. tovorna žival; 18. kemijski znak za kalcij; 19. ne priznaš, zanikaš; 22. Kocbek Edvard; 23. glas pri strelu; 24. rdeči poljski cvet; 26. veznik; 27. nadležna žuželka; 29. predlog; 31. primerjalni prislov; 33. zlomljen; 35. veznik; 36. ljudje; 39. učenje; 40. slovenska reka, drugi sklon.

NAVPIČNO: 1. slovenska gojilnica plemenitih konjev; 2. ime stare Ljubljane; 3. gospe, ženske; 4. cigaretni ogorrek; 5. običajna začimba; 6.

ROŽMANOV DOM

Na cvetno nedeljo, **13. aprila ob 11.30:** sv. maša in blagoslov zelenja; nato domače kosilo.

VABLJENI!

Iščem sobo v Capitalu za atelje

Žužek Irena
tel. 4582-6493

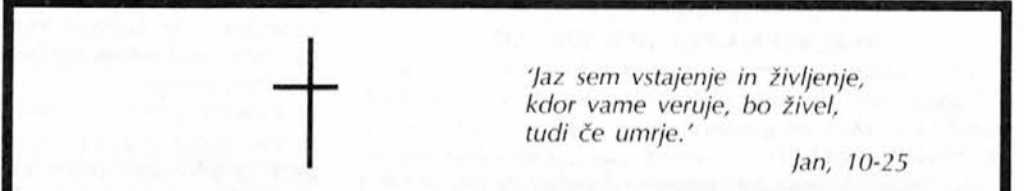
prikaz z besedo; 7. otrok, ki se je umazal; 8. jajčaste oblike; 11. geometrijsko telo; 14. prav to; 15. običajna oblačila; 20. veznik; 21. poseduje; 23. polovica; 25. prostor, ki ga oklepata dve steni; 26. vprežna žival; 28. mariborski škof; 30. študent prvega letnika univerze; 31. deležniška oblika glagola biti; 32. hebrejski patriarh; 33. spanec; 34. dela platno na statve; 37. kratica Slovenije; 38. kemijski znak za barij.

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

Zahvala

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam pomagali na katerikoli način in stali ob strani predvsem z molitvijo, darovanjem krvi, obiski in dobrimi željami v hudih trenutkih težke življenske preizkušnje.

Hvaležna družina Kovačič

Vsem prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je 3. marca odšel h Gospodu nas preljubi mož, oče, zet, nečak, svak in stric

Andrej Jože Kovačič

Posebna zahvala čast. dr. Juretu Rodetu, patru Lojzetu Kukovici, žup. Juanu José Cencig-u in diakonu g. Mariu Gutierrez-u, ki so ga obiskovali doma in v bolnišnici in mu podelili sv. zakramente, za molitve in tolažilne besede ob krsti in pogrebno sv. mašo ter vodstvo pogreba.

Žalujoči: žena **Silva**, hčerki **Andrejka** in **Sašika**, sin **Damijan**, **Peter Slovaš** z družino, tašča **Gina** in tast **Jože**, svak z družino, in ostalo sorodstvo.

Argentina - Slovenija - Italija.